

І́орија ѿ січкитѣ животни, на да който той
 царях сасъ свойатъ ѿумъ, зашо съ него
 той приидиря и разумѣва причинятѣ на много
 нѣца, и познава нѣкои си предъ да са
 стаали іѡшь. Може да говори и да изла-
 виша на драгитѣ шото той си мысли, или
 ги пытъ да мѣжатъ, шото ти си мы-
 сиатъ; и тай єдина ѿ драги са ѿумъ и
 ѿумноожавамъ нашатъ ѿумъ съ много на-
 8ки. Издѣри чловѣкатъ много художества
 (занѧти), стана доволенъ да ѿвхожда січ-
 ката земли, и да дѣри врѣдъ всако нѣшо
 което ще може да го пользова. Поехѣждѣва
 сасъ своето бегроѹміе и наї лютытѣ забѣ-
 рове. Не мѣ постїгна землата да насити
 своето любѹченіе, ами са издѣва чакъ до
 неѣто: тамъ познава съ голѣмо ѿудивлені
 Божіата вѣскрайна и непостижима сила, кога
 прииди а колькото са далече ѿ наꙗ мѣса-
 щатъ, склонето и звѣздытѣ, колько є тѣх-
 ната голѣмина, кой прѣвѣла послѣдоватъ
 тѣхни тѣ движениата, и прочіа. Тай наї
 си тѣ познава свойатъ Создатель, и акѡ
 рати да ѿуѓоди немѣ, разумѣва чи ще на-